

RYTOJUS

Visų šalių proletarai, vienykitės!

9 Nr. 1927 m. balandis (abril) 28

ARGENTINOS LIETUVIŲ DARBININKŲ SAVAITRAŠTIS

1 metai

Sveikiname draugus darbininkus ir „Rytojaus“ skaitytojus sulaukę 1-os gegužės, Tarptautinės Darbininkų Šventės.

Keršto aktas.

Meksikoje 500 ginkluotų vyrų užpuolė keleivių traukinį, kurį visiškai sunaikino.

Suarde gelžkelio bėgius ir garvežius išbėgus iš vėžių apstojo užpuolikai plėšti traukinį. Tarp 50 ginkluotų kareivių, kurie lydėjo traukinį ir užpuolikai, prasidėjo kruvina kova. Iš kareivių vos 4 teliko gyvi. Nužudė 150 žmonių ir pagrobė 200.000 dolerių aukso. Užpuolikai apipylė traukinį gazu ir uždegė. Degant traukiniui užpuolikai šūkavo: „Lai gyvuoja karalius Kristus“. Nekuriams keleiviams užpuolikai pasiteisina, jog už šią atsiikimą turi atsakyti dabartinis Meksikos prezidentas Gales. Nužudydami virš 150 žmonių išreiškia kaip protestą prieš dabartinį kraikščionių persekiojimą Meksikoje.

Kas bus Argentinos Prezidentas?

Prezidento rinkimai Argentinoje jau artinasi. Kaip ir visados rinkimai sukelia daug triukšmo ir nesusipratimų, nors balsavimų dar nėra, bet kaip girdėtis jog Mendozoj jau pradeda peštis, skaldyti galvas. Kandidatams į šią vietelę irgi nemažai rūpėsio, o dar patūštinti kišenių propagandai, kad įsigijus gerą vardą ir simpatijas.

Yra spėjama, jog šiuos rinkimus laimėsias seniau buvęs Argentinos prezidentas H. Irigojen.

Rusijos Komunistų vadų mintis link Kinijos revoliucijos

Maskva, 21 balandžio—Rusijos Komunistų Partijos vadų, tarpe Stalino, Trockio, Zinovjevo, Radeko, kilo didelės diskusijos link dabartinės Kinijos Revoliucijos. Zinovjevas, Trockis, Radekas, stovi už tai, kad Kinijos komunistai apiešų komintango partiją ir veikų atskirai: kur tik galima, tvirtų valdžios formoj Sovietų Komitetus, nes tam laikas jau pribrendęs.

Stalinas kompartijos veikiančio komiteto posėdyje ilgoje kalboje, tarp kitko pasakė:

„Jei Kinijos komunistai atsiskirtų nuo komintango partijos, tai būtų nusilpnėjimas komintango ir kartu pačios Kinijos Komunistų Partijos. Tuomi galėtų pasinaudoti Kinijos priešai. Greitas tvėrimas Kinijoje Sovietų, kaip nori opozicija, dabartiniu laiku dar negalima, nes

tuomi sumazėtų reikšmė dabartinio tautinio Kinijos judėjimo, su kuom jie pirmą turi pasiliuosuoti iš po užsienių imperialistų“.

Toliaus d. Stalinas sako:

„Dabartinis prašalinimas generolo Chiang-Kai-Shek iš armijos vadovystės ir jo vietoj paskyrimas kito, jau turi kryptį nuo tautinės revoliucijos prie darbininkų ir valstiečių revoliucijos ir šioji kova kiekvieną dieną aštrėjanti.“

Revoliucinis komintangas, kuris yra Vu-Chan-Liks'o perorganizuotas kovai su militarizmu, kaip revoliucinė organizacija stojanti už darbininkų ir valstiečių demokratinę diktatūrą; tuom pat laiku Chiang-Kai-Shek'o kontrevoliucinė valdžia, kuri yra Nankine, baigsis kartu su laimė militarinio imperializmo.“

Baigdamas savo kalbą sako:

„Dabartinės demokratinės buržuazijos revoliucijos laimėjimas—krypsta į socialę revoliuciją.“

Su šia d. Stalino švada sutiko didžiama kompartijos veikiančio komiteto nariai.

Kas tai yra Manasko?

Daugeliui iš lietuvių darbininkų gal teko girdėti šį tą apie Manasko.

Manasko yra vienas iš žymiųjų Argentinos proletarų, kuris savo gyvenimą pašventė darbuotis visuomenės labui. Manasko yra pirmas organizatorius darbininkų sindikato provincijoje Misionės. Trisdešimtis tūkstančių darbininkų klausydami balso Manasko, iškovojo sau laisvę, atėmė šautuvus iš rankų kraugerių kapitalistų, iškovojo 8 val. darbo dieną vieton 18 val. Bet šiandien Manasko yra nuskriaustas. K pitalistai matydami jame savo mirties prieša dėjo savo pastangas jį nunginkluoti ir vėl uždėti į jangą art darbininkų. Kapitalistų planai įvyko ir Manasko šiandien randa i sukaustytas. 6 metai kaip atskiras nuo pasaulio—uždarytas kalėjime.

1920 metais, miestelyje Posadas, buvo nužudytas vienas iš vi tinių gyventojų A. Stevenson; žmogžudys nebuvo sugautas ir kapitalistai pasinaudodami gera proga atsikratyti nuo savo didžiausio priešo, įtarė Manasko nužudyme.

Po 6 metų sunkaus kalėjimo Posadose tapo šią savaitę atgabendis i B-Aires, kur neužilgo bus tardomas. Bet manasko turi būti paliosuotas,—Argentinos darbininkai to reikalauja, Manasko turi grįžti prie savo draugų ir tęsti savo ne užbaigtą darbą.

Mes lietuviai negalime atvirai protestuoti prieš kraugerių neteisengumą, nes neturime atviro beko svetimoj šalyj bet turime pilną teisę ir privilegiją kaip darbininkai išreikšti simpatiją kapitalistų nuskriaustam kovotojui už darbininkų reikalus.

J. S.

Didelis gaisras Newyorke

Newyorke sudegė vienas iš didžiausių pasaulj namų, 38 aukštai. Jis tapo visiškai sunaikintas ir gaisre žuvo apie 60 žmonių.

Kaip Newyorke stovi, gyventojams dar neteko matyti panašaus gaisro. Ugnagesiai mažai tegalėjo duoti pagalbos, nes vandens pakankamai nebuvo galima priduoti.

Sudegęs namas turėjo 130 met. aukščio.

Lietuvoj Reakcija Didėja

KAUNE PASKELBTAS KARO STOVIS.

DARBININKAI BRUZDA. ATSISTATYDINO FAŠISTINĘ MINISTERIJĄ.

Stoholmas, 26 balandžio.—Visoje šaly eina smarki komunistų agitacija, nuvertimui fašistinės valdžios, delto Kaune paskelbė karą stovj. Del viduinės įtemtos padėties atsistatydino vidaus reikalų ministeris Musteikis, ir susisiekinio ministeris Jenkevičius.

Kad Lietuvos fašistams šeiminkauti prastai sekasi tai tiesa, bet iš šito pranešimo reikia suprasti, kad fašistai ruošiasi atkurti kruviną darbininkų skerdimo aktą. Nes visuoct, kaip tik jie ruošiasi prie šio darbo ima pasauliui skleisti mela ingas žinias, apie komunistų grėsianį pavojų.

Šiaurinėj Amerikoj tvanas

Memphis, 24 balandžio. Į Upės Mississippi vanduo iškilo ir užliejo 164 tūkstančius kvadratinų mylių žemės plotą. Daugelis tos upės uostų sulaužyta, 400 tūkstančių gyventojų liko be pastogės, kiek žmonių prigirė dar nėra žinios. Taipgi dar neapskaičiuota už kiek milijonų dolerių padaryta nuostalių.

Teisingai pasielgė

Shanghai, 25 balandžio.—Miestą Hankov valdo Komintango valdžia. Šitamė mieste konfiskavo visą buržujų privatinę nuosavybę. Kapitalistų bankai turėjo sumokėti 30% visų savo pinigų, komintango bankui. Taipgi suareštavo visus stambiosius kapitalistus, kurie daug turi turto, kaipo patentuotus plėšikus.

Kerenskis gavo i ausį

Viename iš puikiųjų Chikagos viešbučių, kame Kerenskis pietavo su draugais, kaž-koks Rusijos caro oficeris priėjo prie Kerenskio ir ištaręs „Še tau už skriaudas padarytas caro tarnams“ kirtio žandam. Kirtis matomai buvo gana smagus, nes ponas Kerenskis nei nesigėdindamas svečių, išsitiesė ant grindų. Kerenskio draugai, žinoma, biškį užpyko ir gerokai apkūlę svetį išprašė iš viešbučio.

Šitoks pusiau politiškas atsitikimas sukėlė Chikagoj daug nemalonių Kerenskiui kalbų o dar daugiau juokų.

30 METŲ KALĖJIMO.

Zaniboni Italijos pilietis, kuris pernai metų kėsinosi nužudyti Italijos diktatorių Mussolini, tapo suimtas ir šią savaitę tardomas kariškam teisme.

Teismas pagal prisakymą diktatoriaus, nutėsė Zaniboni ir jo sankalbininką genr. Capello 30 metų kalėjiman.

Varšavoje užpuolė rusų pasiuntinį ir suareštavo 14 ambasado darbininkų

Berlynas, 26 balandžio—Varšavos policija užpuolė Sov. ambasado namą ir suareštavo 14 darbininkų, būk jie organizavę 1-mai d. gegužės šventę. Suareštuoti buvo nugabenti į Varšavos kalėjimą ir tenais izbuvo 24 valandos nieko nevalgę. Kalinių šelpimo komitetas norėjo jiems pristatyti valgį, bet policija neleido. Po 24 val. kaliniai tapo paliosuoti, sulig Maskvos reikalavimo.

Du tūkstančių skenduolių

Shanghai, 26 balandžio.—Laivas, kuris gabeno i karės mūšius 2 tūkstančių imperialistų kareivių, kontoniečiai su pagelba prožektorių, užtėmijo ir iš kanuolių paleidę 18 šuvių laivą galutinai sunaikino ir visi jame buvusieji kareiviai tapo nuskandinti.

Kiekvieno doro ir susipratusio darbininko pareiga remti savo spaudą.

1-ma Gegužės

Proletarų šventė 1-ma gegužės nuskirta Tarptautinio Socialistų kongreso Paryžiuje 25 liepos 1889 m. Šiame kongrese buvo priimta sėkanti rezoliucija:

«Vieną kartą ant visados nuskiriama skaitlinė milžiniškai Tarptautinei manifestacijai, tokiu būdu, kad visose šalyse ir visuose miestuose, nuskirtą dieną, dirbantieji pateiktų valdžioms 8 valandų darbo reikalavimą ir abdraustų jį įstatymais, o taip-gi reikalaut pildymo ir kitų nustatymų Tarptautinio kongreso Paryžiuje.

Kadangi panaši manifestacija jau nuskirta 1-ma gegužės Amerikoniškos darbo Federacijos kongrese San Lui 1888 m. gruodžio mėn. tai ši skaitlinė priimama ir del Tarptautinės manifestacijos.

[Vairių tautų dirbantieji organizuoja šią manifestaciją taip, kaip jiems leidžia tos šalies aplinkybės].

Ciuricho Tarptautinio Socialistų kongreso 1893 m. rezoliucijoje sakoma: «1-os gegužės manifestacija greta reikalavimo 8 valandų darbo dienos turi skatinti darbininkų klesą prieš veiksmų del priartinimo socialio perversmo ir tarptautinės santikos».

Draugai ir Draugės!

Sulaukėme 1-mą gegužės... į gatvę! Tai šventė kntimo retėjų, šventė darbo ir laisvės!... Paspaukim viens kitam pūslėtas rankas. Iš fabrikų, surūkusių miesto kvartalų visi išeikim šventę patikti. Nei viens nesėdėkim namie!

O, broliai, tiek vargo, ašarų metais išliejom, tiek turtų ant žemės sukrovėm, bet mes... išalkę, nuplyšę, mėlynos varšos marškoniai mūsų rūbai vos dengia sunykusį kūną.

Tad eikim prie tų išpuoštų rūmų, kurie išdidžiai riogso miestų centre ant kaulų mūsų brolių. Pa-

grasinkim tiems dykaduoniams, kurie ten vakchanalijas ruošia, tegul jie pamato teisėtą valdovą.

G. T.

Darbininkų(Kom.) Partijos Lietuvių Centro Biuras

SVEIKINA ARGENTINOS LIETUVIŲ DARBININKŲ SAVAITRAŠTĮ „RYTOJUS“.

Red.: Šitas laiškas prišius tas draugų iš Suvienuytų Valstijų (Nord Amerika).

Brangūs Draugai!

Su didžiausiu džiaugsmu mes pasitikome draugų Argentiniečių savaitraštį „Rytojus“, kurio pirmas numeris mus jau pasiekė. Ir kaipgi nesidžiaugti, kuomet išsipildo mūsų senį geidavimai. Jau apie metai laiko, kuomet draugai argentiniečiai pakėlė klausimą apie kūrymą savo laikraščio, mes tą klausimą užgyrėme ir savo vėliausiame suvažiavime nutarėme visai galimais būdais jus, draugai, paremti. Kaip jūs, taip ir mes bendrai numatėme, kad Argentinos Lietuviams darbininkams, kurių skaičius kasdien didėja, būtinai reikalinga turėti savaitraštį.

Dabar jūs jau turite laikraštį, kuris jums pagelbės organizuoti ir kovoti prieš visus darbininkų priešus. Tai bus tvirčiausias jūsų įrankis, tik jis reikia išlaikyti tinkamoj darbininkiškoj, komunistinėj linijoj, kad nuo tos linijos jisai nepakryptų.

Mes sveikiname draugus visus, kurie metę praeities visus nesusi-pratimus, visus kivirčius ir stojo dirbti laidai didelį darbą. Suprantama, pradžia, draugai, yra labai sunki ir didelė atsakomybė ant jūsų gula. Bet jūsų pasiryžimas ir bendras darbas visas kliūtis gali pergalėti ir tą naują darbininkų laikraštuką išauklėti į didelį laikraštį su tūkstančiais skaitytojų. Jūs turite ten gana

didelę dirvą, tik reikia dirbti ir dirbti.

Mes nuo savęs žadame jums teikti pagelbos, kiek mes galėsime, kad tik jūs, draugai, galėtumėte sustiprėti drūtai laikytis vienybės. Jūs draugai, labiausia reikia vienybės ir vienybės. Jau praeitis parodė, jogei jūsų pasiskirstymas padarė daug žalos komunistiniam judėjimui. Prieš tokį pasiskirstymą draugai kovokite.

Tiktai komunistinėj vienybėj dirbdami galėsite tą laikraštį išlaikyti ir patobulinti.

Lai gyvuoja darbininkų savaitraštis „Rytojus“ ir jo budavotojai!

Lai gyvuoja komunistinė vienybė!

J. Gasiūnas.

ADP. Lietuvių Biuro Sekr.

LDADPA užduotis 1-mą gegužės

Draugai-ės, 1-ma gegužės jau čia!

Taigi L. D. A. D. P. A. kiekvieno nario užduotis tą šventę pasitikti ir pasveikinti. Taip-gi Apvistos Draugija kviečia visus lietuvius, gyvenančius Pietų Amerikoje, dėtis prie pastikimo šios brangios šventės.

Kiekvieno mūsų pareiga išeiti į gatves ir tuom parodyti, kad mes visi reikalaujame pasiluosavimo iš kapitalistinės priespaudos.

LDADPA.
Centro Komitetas.

Mūsų šventė pirma gegužės

Jau daugelis metų praėjo, kaip pavergtoji darbininkų klesą apvaikščioja šią šventę. Daug darbininkams gyvaščių kainavo pakol privertė valdančiąją klesą įstatymais pripažinti šią šventę.

Kiekvieną metų šią dieną darbininkai visose šalyse ir visuose miestuose rengia milžiniškas manifestacijas, sustiprina savo eiles ir suveda iš savo kovų balansą.

Mes lietuviai darbininkai, būdami milžiniško tarptautinio proletariato kūno dalis, bent paviršutiniai pažvelgkime į mus apsupamą atmosferą

Visur kova. Vienur laimėjimais baigiasi, kitur pralaimėjimais. Didžiausi bene bus laimėjimai tai anapus žemės kamuolio, Azijos kontitente. Ten mūsų draugai darbininkai ir valstiečiai veda mirtiną kovą su užsienio kapitalistais taip ir su savo tokiais pat. Darbininkams toji kova daug gyvybių kainavo ir kainuoja bet vis-gi laimėjimai svyra jų puson.

Didžiausi darbininkų pralaimėjimai tai Lietuvoje, Lenkijoje, Bulgarijoje ir Rumunijoje. Tose šalyse reakcija įleido giliausiai šaknis. Buržuazija tą šalį laiko svarbiu strateginiu punktu kovai prieš Sovietų Respublikas, kurios šiandien nusikratę kapitalizmo jungą ir tiesia pagelbos ranką savo broliams—vakarų tautų darbininkams.

Mes šią dieną draugai, kaip tik turim panaudoti sustiprinimui savo klesės reikalams, kovai prieš dievą tėvą kapitalizmą ir jo vienatinį sūnų fašizmą.

L. K. G. A.

DARBININKO LIKIMAS.

Pasakyk ką turi darbininke iš to darbo ką dirbai sunkiai, Visą amžių kūji trunkiai? Padarei pasaulį turtingu: Pastatei didžiausius miestus, Tavo spėkos išpurino žemę, O dabar: sudžiūvęs, sulinkęs, pasenęs

Be sveikatos visai palikai. Vietoj kūjo galingo, ištiesęs ranką laikai:

Lauki išmaldos, duonos prašai.... Kitokių būdu gyventi negali—Nes sveikatos visai neturi. Lai pamato visi darbininkai Kas jų laukia senatvėj atėjus Tą jie gali sutikti kasdieną Iš fabriko laukan išėjus.

Kelmas.

A. Bimba.

Kas Tie Fašistai?

(Tąsa)

JUODŲJŲ KLERIKALŲ VIEŠPATAVIMAS LIETUVOJE.

1917 metais Vokietijos kruvinieji generolai Ludendorfi ir Isenburg paskyrė taip vadinamą „Lietuvos Tarybą“, susidedančią iš klerikalų ir jų šalininkų. Šita L. T. paskyrė Antaną Smetoną Lietuvos prezidentu. Vadinasi, nuo pat pradžios Lietuvos nepriklausomybės juodieji klerikalai atsisdėjo į Lietuvos balną.

O kada Lietuvos liaudis pradėjo bruzdėti prieš vokiečių paskirtus trionus, tai Smetona pasikvietė tal-kon Vokietijos armiją sutriuškinti-mui to bruzdėjimo Lenkai irgi buvo pakviesti talkon slopinimui Lietuvos liaudies sukilimo.

Kaip matome, kruvinasis Smetona jau senai yra pripratęs lakti Lietuvos žmonių nekaltą kraują. Jis nesidrovėjo anais metais pasikviesti vokiečius ir lenkus žmogžudžius šaudymui lietuvių darbininkų ir valstiečių, idant sustiprinti juodąjį klerikalizmą. O dabar jis nesidrovėjo pavartoti buvusius caro generolus, kurie išspruko iš Rusijos, ten įsis-teigus Sovietų valdžiai užkorimui ant Lietuvos liaudies kruvinosios fašistų diktatūros.

Iškarto liaudininkai ir socialdemokratų prisidėjo prie klerikalinės valdžios, bet vėliau jie pasitraukė ir vieni klerikalai tapo viešpačiais viso krašto. Jų viešpatavimas be pert-raukos tęsėsi iki birželio 15, 1926 m.

Kadangi Amerikos lietuviai pui-

kiai atsimena, kaip juodieji klerikalai bei krikščionys demokratai valdė Lietuvą ištisus aštuonis ar devynis metus, tai šičia neprisieina apie tai plačiai kalbėti. Tas Lietuvos istorijos puslapis yra parašytas darbininkų ir valstiečių krauju.

Klerikalai siuto. Lietuva virto 1906-1907 metų Rusija, kada po visus Rusijos kampus užliepsnojo kruviniausia reakcija po nuslopino penktų metų revoliucijos. Kuriuos tik sučiupo, revoliucinius darbininkus sukimšo į kalėjimą ir atidavė budeliams kankinti. Kankinimas politinių kalinių buvo toks baisus, jog garsioji viduramžių inkvizicija Ispanijoje atrodė menkniekiu. Viduramžių inkvizitoriai žmones piaustė peiliais, badė ylomis, padus degino, ant rato laužė, plakė rykštėmis, bet jie neturėjo naujausios kankinimo mašinos, būtent elektros srovių. Lietuvos budeliai laike krikščionių demokratų viešpatavimo išrado ir plačiai vartojo baisiausią kankinimo būdą iš visų, tai kankinimą elektra. Daugelis politinių kalinių buvo užkankinti iki mirties, kiti nuo skausmų išėjo iš proto. Daugelis komunistų vadų tapo sušaudytis.*

Klerikalų valdžia griežtai uždraudė darbininkams organizuotis į darbo unijas bei profesines sąjungas. Darbininkų laikraščiai negalėjo viešai pasirodyti. Lietuvos Komunistų Partija paskelbta nelegale ir vien tik už prigulėjimą prie jos, darbininkas būdavo baudžiamas mirties.

Ekonominis Lietuvos gyvenimas kožną dieną ėjo blogyn. Pramonė visai susmuko. Tūkstančiai darbininkų stsidūrė bedarbių armijoje. Juos pasitiko badas. Vargingieji valstiečiai stenėjo po nepakeliamą mokesčių naštą. Jie kentė juodojo klerikalizmo jungą sukanę dantis.

Tik kunigai, dvarininkai, turtin-gieji valstiečiai, buržuai tuko nuo liaudies prakaito ir kraujo. Jie plėšė ir vogė, kas tik pakliuvo po ranka. Valdžios ministėriai buvo sykiu ministėriais ir balsiausio graito, plėšimo, vagystės ištvirkimo. Prostitucija tapo legalizuota įstaiga, kurią be jokios sarmatos naudojosi išlepe kunigai, armijos oficeriai ir valdžios ministėriai. Armijos viršūnės pavestos buvusiems carinės armijos generolams ir oficeriams.

Visa tai puikiai maė Lietuvos darbininkai ir valstiečiai. Jiems apie tai pranešdavo Lietuvos komunistai nelegaliais keliais ir slaptomis priemonėmis. Pagaliaus ir liaudininkai su socialdemokratais pradėjo zurzėti prieš klerikalų šunybes. Ne tiek, žinoma, kad jie iš širdies piktintų toms šunybėmis, nes juk jie patys 1918, 1919 ir 1920 metais ranka rankon ėjo su klerikalais ir malšino Lietuvos revoliuciją, bet daugiau dėl to, kad jie patys norėjo tapti krašto valdonais, kapitonais valstiebės laivo. Jų, žinoma, klerikalinė valdžia nevaržė. Jų partijos gyvavo legaliai, jų laikraščiai išėdinėjo viešai.

GEGUŽĖS MĖNESIO VISUOTINI RINKIMAI.

Pagaliaus atėjo visuotini rinkimai į seimą. Tai buvo gegužės mėnėsio, 1926 m. Juodieji klerikalai pajuto, kad pagrindas po jų kojų braška ir griebėsi aštriausių prie-

monių užtikrinimui laimėjimo. Kiekviena bažnyčia tapo paversia purvinos politikos ir agitacijos jomarku. Kunigai pasakė tikintiesiems: „Kurie balsuosite už bedievių, tie negausite išrišimo ir važiuosite staciai į pragarą!“

Bet ir tas negelbėjo. Krikščionių viešpatavimas buvo dasiėdęs darbininkams ir vargingiesiems valstiečiams iki gyvo kaulo. Nepaisant grūmojimo pragaru ir dūšios prapuldytu, jie nusprendė savo balsais paremti „bedievių“. Balsavimo pasekmės buvo tokios: klerikalų šaika (Krikščionių Demokratų Partija, Ukinkų Sąjunga ir Darbo Federacija) tegavo 30 iš 85 atstovų į seimą, liaudininkai—22, socialdemokratai—16, Smetonos Voldemaro Tautininkų Partija išrinko 3 atstovus. Vadinasi, klerikalai atsidadė mažumoje seime, o liaudininkai ir socialdemokratų, patraukdami savo pusėn tautines mažumas, taip pat ir Tautininkų Partiją, sudarė didžiumą. Taip ir susidarė liaudininkų-socialdemokratų koalicinė valdžia, kurią fašistai nuvertė.

Kadangi šiandien Smetona ir Voldemaras yra kruvinųjų fašistų vadai, tai mums svarbu žinoti, kas per viena ta Tautininkų Partija? Tai Lietuvos dvarininkų partija. Smetona ir Voldemaras visados buvo griežtai priešingi dvarų išdalimui. Jie atvirai gina dvarininkų interesus Lietuvoje.

Na, o kas per vieni tie Lietuvos dvarininkai, tai mums visiems puikiai žinoma. Jie yra lenkiški gaivalai, kurie dirba dieną ir naktį, idant Lietuvą pavergti po imperalistinės Lenkijos letena. Jie karščiausiai sveikino Želigovskio smurtą dėl Vilniaus. Ir štai, dabar, šitie imperialistinės Lenkijos agentai—Smetona ir Voldemaras—yra Lietu-

Tąsa ketvirtame puslapy

DARBININKŲ LAIŠKAI

Balsas iš maisų lauko

Artinantis kovo mėnesiui—maisy (kukurūzų) piūčiai, daugelis subruzdo važiuoti į laukus uždarbiauti, ypač B-Aires bedarbiai, o kiti net ir darbą meta ir važiuoja tikėdamiesi susitaupyti krūvute pinigų. Mieste, darbininkų tarpe cirkuliuoja daug žadanti gandai „darbas lengvas, švarus, į dieną galima uždirbti 7-8 pezai, valgis labai geras ir t.t. ir t.t.“

Aš prisiklausęs šitokių gandų ir išvažiavau. Manau sau, tegul ne po 8 pezus o bent pusę to t. y. 4 pezus į dieną visgi uždirbsiu. Ir 11 d. kovo su kitais keturiais draugais, išbūdėjau į Junin apylinkę, į patį maisų centrą. Važiuojant per tą stebėtiną lygumą, kokia pasižymi Buenos Aires provincija, matėsi neišmieruoti plotai prinokusių maisų bet niekur nesimatė juos skinant.

Kur tik ant stočių išlipdavome ir klausdavome ūkininkų darbo, vis gaudavome atsakymą, kad dar per anksti, dar reikia palaukti 10-15 dienų.

Privažiavome stotį, Augustin Roca, ir išlipome su tikslu čia galutinai apsistoti, nes nusibodo besitrunkant po stotis, po fundas, kur ir nakvyne ir valgis daug brangiau kainuoja negu B-Airėje.

Kita dieną atvažiavo „pirmoji kregždė“ ūkininkas samdyti „juntadorių“ (laukuose tokia mada, jei kam reikia darbininkų tai eina į stotį arba į fundas, ir jei yra darbininkų įsakančių darbo—samosi) su kuriuom ir sutikome. Pasakė, kad mokės už maišą po 60 centų, duos maistą ir guolį. Dirbome dieną, kita, skubinomis; rankos mūsų sutino, gelia, strėnas skauda, o padarome tik po 4-5 maišus. Išdirbome jau 4 savaites, rankos jau kiek priprato prie darbo, bet vis dar skauda. Įprotis prie darbo kiek pasididino, bet nežinūrint to, daugiau negalima priskinti kaip 6 maišus. Kurie dirba tą darbą jau kelintas metas, tie priskina nuo 8 iki 10 maišų bet ir sukasi iš visų jėgų, mesgi pirmamečiai suskinanti tik po 6 maišus uždirbame tik \$ 3.60 per 12 v. cunkaus darbo.

Valgis kuoblogiausias, kurį galima įkainuoti 50-60 centų dienai. Ryte duoda kavos nežymė užsaldintose su kieta sausa duona—galletais, užsitempt kuom nors nėra mados; duoda apie aštuntadalį kilo mėsos, gyslų su bulvėmis ir makaronų užpės; vakare tie patys makaronai atkaitinti, kas nuo pietų lieka ir tokia pat mėsa su bulvėmis; ir taip kasdien be mažiausios permainos.

Iš apsakymų senų skinėjų matyti, kad ir pas kitus ūkininkus negeriau sekasi darbininkams. Pieno, sviesto, kiaušinio, darbininkas čia nemato niekada. Gulėti prisiėina ant krūvos maišų pripiltų grūdais, ar tiesiog ant žemės pasidriekus kiek supuvusių šiaudagalių. Žodžiu, guolis kiaušiškas.

Išvadą darau tokia,—kad laukų darbininkų padėtis daug blogesnė negu miesto darbininkų, ir tie gandai apie didelius uždarbius labai tolimi nuo teisybės.

Patariu visiems kurie turi koki nors darbą mieste, nemainyti jo ant kosiečių darbo. Kas darbo visai neturi—gali pabandyti, visgi geriau biškis, negu nieko.

Laisvietis.

Kapatasai ir kas jie toki?

Kapatasas,—iš Argentinos kalbos sulietuvinintas žodis. Capatas yra darbininkų užveizda. Kadangi apie kapatasus turiu gerą patyrimą,

taigi ir laikau už reikalą apie juos parašyti.

Kapatasai susideda iš visokių tautų ir jie užima žemiausią kategoriją iš visų užveizdų ant darbininkų ir tokiu būdu arčiausiai stovi prie darbininkų. Taigi kiekvienam darbininkui ir darbininkei pirmiausia prisiėina reikalą turėti su kapatasu arba kapataska, kaip su savo artimiausiu viršininku.

KODĖL JIE KAPITALISTAMS REIKALINGI?

Kiekvienas kapitalistų valdomas fabriku arba dirbtuvė, kiekvienam savo departamente turi visą eilę viršininkų, nuo aukščiausio iki žemiausio, su įvairiais užvardinimais ir, žinoma, su gerai apmokamoms algoms.

Kapatasas—kapitalistų bernų uodega ir sykiu šuo. Visur ir visada jie yra pastatyti prie darbininkų, neva kad „prižiūrėjus tvarką“, kad darbas geriau eitų. Bet tuos žodžius išvertus, tai reiškia, kad darbininkas neturėtų nei minutės laiko atsikvėpti. Jeigu tik pamato kurį darbininką netaip smarkiai dirbant arba sustojant atsikvėpti, tai tuo ir rėkia, kaip šuo «vamo».

AR GALI BŪT KAPATASU GERAS ŽMOGUS?

Be mažiausio abejojimo galima sakyti, kad nei iš tūkstančio kapatasų gal nesurasim nei vieną gerą žmogų. Būtų paika ir sykiu juokinti manyti, kad kapitalistų bernai pastatyti už kapatasą tą ypata, kuri jų interesams būtų priešinga. Kapitalistų bernai turi labai didelę ir gerą eksperimentą šiame klausime. Jie nutēmija kuris darbininkas dirba kaip arklys arba jautis, visuomet pradeda pirmą laiką, niekuomet darbo laike neina ant savo reikalo o jeigu ir eina tai bėga tekinas, visuomet yra pasirengęs laizyti kapitalistų bernams dugninę ir būti ištikimu.

Suderinus šitas kokybes, jau nesunku suprasti šią investidūrą ir gauti keliatą mizerabilių centų daugiau algos. Čia nereikia mokėti gerai rašyti ir skaityti, kadangi visa svarba guli ant liežuvio ir gerklės. Užtenka, kad gerai gali rėkti ir loti kaip šuo ant darbininkų.

KAIP ELGIASI KAPATASAI SU DARBININKAIS?

Didelė didžiūma kapatasų turi privilegiją laike sumažėjimo darbo arba už nusikaltimus, atskaityti darbininkus. O kurie tos galios neturi, tai kreipiasi pas viršesnę su tuo reikalą, bet visuomet palieka kapataso pusę teisybės.

Kaip jau yra žinoma, kad fabrikuose darbai nevienodai eina. Kartais sumažėja ir prisiėina nekuri skaičių darbininkų atskaityti. Nuo darbo pirmoj kaleinėj paliusuojami tie, kurie nepila kapatasam dėgtinę į gerkle arba neduoda kyšių.

Situos kelius labai gerai pažystu ir žinau šitas visas paslaptis. Kadangi nuo manęs jie ir yra nemažai atsigėrę, lietuviai ir svetimtaučiai. Skelbti jų vardus dabar nematau reikalu.

Kapatasai mušasi fabrikuose ir karčiamose su savo darbininkais gindami kapitalistų interesus. O ką jau kalbėti apie kapatasus, kuomet iškyla streikas. Nebereikalo paskutiniu aišku pradėjo darbininkai šaudyti kaip šunis.

Taigi matome kaip kapatasai elgiasi su darbininkais, nors ir jie toki pat skurdžiai, bet kadangi gina kapitalizmo interesus, tai palieka artimiausiu darbininkų priešai.

Tyto Želis.

SKAITYKITE IR PLATINKITE RYTOJŲ

Didelis išnaudojimas

Š. m. kovo mėnesy aš ir mano draugas kaip nesenai atvažiavę iš Lietuvos ir nieko nežinodami apie čionykštį gyvenimą, pastojome dirbti į Pedro Garinkel lovų fabriką kuris randasi B-Aires calle Garay (Numerio gerai neatmenu ar 3731 ar 3531). Stodami dirbti sulygome po 2 ir pusę pezo dienai, kada atėjo išmokėjimo diena man užmoka po 2 ir pusę pezo dienai kaip buvo sulygta ir atsakė darbą, o mano draugui užmoka po 2 pezu dienai ir už pusantros dienos (3 pezus) pasiūlo kitam išmokėjimui. Matydamas didelį išnaudojimą, jis paprašė kad užmokėtų visus pinigus ir jis iš fabriko išeina. Jam atsakė: „Atėik kitą kartą, nes šiandien pinigų nėra“. Taip jam atsakė du kartus, o trečiu kartu nuėjus tik nusijuokė ir pasakė: „atėik už kokių dviejų mėnesių“. Negana, kad išnaudoja nusukdami po pusę pezo dienai, bet dar ir tyčiojasi neišmokėdami visų likusių pinigų.

Toki darbdaviai naudodamiesi proga ir čiulpdami darbininkų jėgas, sukrauna sau didžiausius kapitalus ir kala tvirtus vergijos pančius, su kuriais sukaustę darbininkiją galėtų laikyti savo rankose.

Kieno kompetencijoj yra panašūs atsitikimai? Ar nevertėtų susirūpinti ir užkirsti kelią panašios rūšies spekuliantams, kad taip smarkiai neišnaudotų darbininkų ir nesityčiotų iš jų.

Redakcijos prierasas:

Reikalinga draugui prigulėti prie unijos, nes darbdavys suprato, kad jūs ne unijistai dėlei to taip ir pasielgė.

Vieno reikalavo, susirinkome trisdešimt

BUENOS AIRES.

19 d. balandžio, radęs laikraštį „La Prensa“ skelbimą, kad yra reikalinga mechanikas, kur bus mokama aukšta alga, pasiskubinau pribūti sulig nurodyto antrašo. Nors dar buvo tik 6 val., bet laukiančių jau radau 8 asmenis. Apie 9 val. atidarė kokios tai anglų kompanijos kontorą, kuri gamina „mašinas pasilinksminimui“ (maquinas para divertirse). Norinčių užimti vietą susirinko 36 mechanikai.

Dar pusvalandį palaukus, pasirodė koks tai šmalusis anglas, pašaukė mus į raštinę kur sužinojome, kad reikalinga tik vienas mechanikas, kuris būtinai privalo turėti kaučiją (užstatą) iki 3000 pezu. Žinoma, panašaus tarpe laukiančių, rodos, nebuvo, taigi visi išsiskirstėme.

Matote draugai, kaip darbdaviai iš mūsų alkanų tyčiojasi! O juk mes patys dalinai tamė kalti, kad nesame organizuoti, neprigulime prie profesinių sąjungų (unijų). Jeigu mes visi prigulėtume prie darbo unijų, mums nereikėtų bėgioti sulig skelbimų ir vergiškai stovėti prie darbdavių slenksčių, nes tada darbdaviai būtų priversti kreiptis į unijų raštines kur bedarbiai ramiai laukia savo eilės. Kitose šalyse jau senai panaši tvarka įvykdyta. Nereikia žiūrėti kad mažai kalbos temoki, nebijok susikalbėti, nes unijų valdyba mielai noru kiekvieną priims.

Taigi draugai, visi į darbo unijas!

Bobulis.

SKAITYKITE „LAISVE“ IR „VILNĮ“ JUOS GALIMA UŽSISAKYT „RYTOJAUS“ REDAKCIJOJ.

Visur išnaudojimas

BUENOS AIRES.

Mėdžio apdirbimo pramonėje priskaitoma apie 7 tūkstančius darbininkų. Didelių fabrikų, su aukštos technikos įtaisymu, rodos, ir visoje šalyje nėra. Yra keliatas didesniųjų dirbtuvėlių, kurios turi 3 ar 4 mašinas ir iki 40 darbininkų; kitos baldų dirbtuvėlės randasi beveik kiekviename kvartale, užlaiko po kelis darbininkus ir turi tik pielą ir frezerį, arba ir visai darbas rankomis atliekama. Daugumoje mažosios dirbtuvėlės susikimšę į ankštus gyvenamus butus ar sklepus; jų savininkai, daugumoje, kilę iš šyksių darbininkų. Panašių dirbtuvėlių priskaitoma apie 700. Šiose dirbtuvėlėse labiausiai išnaudojami emigrantai.

Daug stalių nepriguli prie savo unijos, užtai su jais darbdaviai elgiasi kaip jiems patinka. Už akortinius darbus mokama sekančiai: už ažuolinę lankstyją spintą 30 pezu, kurią geram specialistui turinčiam daug spėkos galima padirbti per 2 dieni, dauguma dirba 4 dienas; už mažą ažuolinę spintą mokama 13 pezu; apstatymas kambario: spinta, lova, prausyklė 45 pezai; padieninis darbas apmokamas nuo 5 iki 9 pezu, bet vidutiniškai dauguma teuzdirba apie 6 pezus. Prie mašinų aukštesnis užmokestis, bet dirbantieji ant frezerio kas diena rizikuoja nupiovimu savo pirštų, kas labai tankiai atsitinka, nes darbdaviai apie kokį nors tobulesnį prisitaismą visai nesirūpina: dirbama prie atvirų peilių, kurie sukasi 5000 kartų į minutę. Tarpe stalių yra ir lietuvių iš kurių prie unijos mažai kas priguli.

Taigi draugai, jei norite pagerinti savo būvį ir apsaugoti savo sveikatą, kas be laiko stumia į kapus, stokime visi į uniją.

Bobulis.

LIETUVIŲ JUDĖJIMAS.

B-AIRES, BARRACAS.

Balandžio 17 d., L. D. A. D. P. A. 1-a kuopa laikė visuotiną narių susirinkimą. Narių atsilankė skaitlingai, tik gaila, kad nepribuvo protokolų sekretorius, nes dėlei to liko neperskaityti praeito susirinkimo protokolai. Susirinkimas pareikalavo kuopos sekretoriaus, kad užklaustų del ko nebuvo susirinkime protokolų sekretoriaus.

Skaitytas pranešimas centro kom., kad kuopos išrinktų paskirtam gegužės mėnesiui komitetą, nes agitacijos mėnuo visai arti. Išrinkta šie d. d.: J. Švedas, G. Karosas, O. Undraitienė ir O. Venskūnienė. Šie išrinktieji kareiviai turės per gegužės mėn. prikalbinėti B-Aires gyvenančius lietuvius į L. D. A. D. P. A., platinti literatūrą ir gauti naujų „Rytojų“ skaitytojų.

Nutarė kuopa paimti „Rytojų“ už organą ir pirkti 5 pajus.

Išrinko tarptautinio politinių kaulinių šelpimo komitetą iš šių d. d.: P. Sikeris, A. Stalioraitis ir K. Zarembe, kurie rūpinsis vien tik šelpimu politinių kaulinių ir jų šeimynų.

Matomai kuopa labiausiai susirūpinus veikti darbininkiškoj dirvoj. Žinoma, tas prigulės daugiau nuo kuopos sekretoriaus.

Girtinas dalykas! taip reikėtų darbuotis visoms kuopoms.

1-os kuopos korespondentas.

SKAITYKITE IR PLATINKITE „LA INTERNACIONAL“

Rusų spauda.

Brazilijos kapitalistų organas „Jornal do Commercio“, Rio de Janeiro, jau be jokių komentarų paduoda sekančias žinias, labiausiai apie išsiplatinimą Socialistinės Tarybų Respublikos, Sąjungos spauda.

Maskvoje: „Pravda“ turi 80.000 skaitytojų; „Izvestija“ — 180.000 skaitytojų; „Gudak“ — 100.000; „Biednota“ — 49.000; „Ekonomičeskaja Žizn“ — 45.000; „Rabočaja Gazeta“ — 145.000; „Rabočaja Moskva“ — 67.000; „Trud“ — 30.000.

Leningrade: „Petrogradskaja Pravda“ — 87.000.

Kijeve: „Proletarskaja Pravda“ — 30.000.

Charkove: „Komunist“ — 52.000; „Proletary“ — 20.000.

Rostone prie Dono: „Sovietskij Jug“ — 17.000; „Trudovoj Don“ — 20.000; „Krasnaja Gazeta“ — 74.000.

Jau balandyje 1927 m. Maskvoje ėjo 28 laikraščiai; Leningrade — 16; Charkine — 14; Kijeve — 13; Tiilise — 13. Kituose centruose įvairius skaičius, taip kad viso jau sudarė 545 leidinius su 1.882.000 egz.

Nuo balandžio 1923 iki 1925 m. periodiniai leidiniai vietinėmis kalbomis padidėjo 66 leidiniais.

Proporcionalei spauda labiausiai išsiplatino Sovietų (Tarybų) Ukrainoj.

Užsieniuose rusų kalboje yra spausdinama 127 dienraščiai, 103 savaitraščiai, 44 mėnesiniai, 110 nereguliarieji periodiniai. Šiame skaičiuje 246 leidiniai yra politinio pobūdžio, 82 — dailės ir literatūros, 16 — žemės ūkio ir technikos, 17 — ekonominio pobūdžio, 3 — medicinos ir 47 įvairiais kitais klausimais.

Rusų emigrantų spausdiniai daugiausia išsiplatino Paryžiuje; „Poslednija Izvestija“, partijos Miliukovo; „Dni“ Pragoje, partijos kerenskio; „Rul“ Berlyne.

Komunistinė rusų spauda išlaiko be ypatingų subsidijų, vien susipratusių darbininkų pajėgomis.

Antikomunistinė rusų spauda užsieniuose kaskart menkėja, vyksta nes jau rusų emigrantai persitinko, kad yra bergždžias ir pragaištingas darbas kovo prieš darbininkškas Tarybų respublikas.

Kaune rusų kalboje jau kelintas metas eina Buchovo redaguojamas, juodašimčių laikraštis „Echo“ tik dėl to laikosi, kad buržuazinė Lietuvos valdžia visą laiką jį šelpia nuo Lietuvos darbininkų ir valstiečių lupamais pinigais. Už gyrymą kademų ir slėpimą jų juodų darbų vien 1925 metais, klerikalų Bistro kabinetas sumokėjo Buchovui 160.000 litų. O pastarasai, kur laka ten ir loja, kaip kiekvienas beprincipis tipas.

Revoliucija išaugino daug jaunų gabių rašytojų Sovietų Respublikose. Taip pat daug carizmo išguitų sugrįžo iš užsienių.

Karts nuo karto Sovietų spaudos pasirodo iš vargingiausios liaudies išaugusio didžiojo rusų literato Maksim Gorkio laišakai, kuris dabar gydomi Italijos saloj, Capri.

Moraliai susmukę rusų laikraštininkai, emigracijoje ėmežičia Gorkį, kam pastarasai garsina Dzerdžinskį ir asmeniškai važiuoja sveikinti Sovietų Respubliką su dešimtmėtinėmis įžgalingos revoliucijos eukaktivėmis.

A. Rūta-Vargas.

Visi susipratę darbininkai skaityti ir platinėti LAISVĘ, VILNĮ, DARBININKŲ BALSA, ir KOMUNISTINIAUS Visus juos galima užsisakyti RYTOJAUS redakcijoj: Puentequito 2333, Dep. 2, B-Aires.

Kas Tie Fašistai

(Taša nuo antro puslapio)

vos fašistų vadai ir šulai fašistinės valdžios! Tai dar vienas siūlas, kuris suriša Lietuvos fašistus su lenkais. Tai dar vienas pavojus Lietuvos nepriklausomybei!

Šičia būtinai reikia pabriežti ir tą faktą, kad fašistai Lietuvoje jau uoliai veikė laike seimo rinkimų. Jie išleido lapelius, kuriuose sakė balsuotojams: „Jeigu balsuosite už bedievių, tai pasiimkite ir gyvybę į savo rankas!“ Reiškia, jie vartos terorą prieš tuos, kurie nebalsuos už krikščionis demokratius. Toliau jie skelbė: „Jeigu bedieviai laimės, tai kils baisus gaisras! Visa Lietuva paplūs kraujuose!“

Iš šito fašistų veikimo laike rinkimų aiškiai matosi, kad jie buvo ir yra iš klerikalų abazo gaivalai. Kunigo Krupavičiaus, Šmulksčio, Ambrozaičio ir kitų juodašimčių ranka suko visą fašistinį ratą. Pagaliaus kunigas Krupavičius seime kartą pasisakė atvirai, kad jis fašistas nuo kojų iki galvos.

Iškarto buvo manyta, kad gal krikščionys demokratams nepaleis valstybės vadelių iš savo rankų ir panaikins gegužės mėnesio rinkimus. Nėra jokia paslaptis, kad jie galvojo apie tokį žygį, bet visgi nedrįso.

Jie matė, kaip liaudis yra griežtai prieš juos nusistačius o jina dar daugiau jais pasipiktintų, jai jie išvaikytų išrinktą seimą ir tuojaus paskelbtų atvirą diktatūrą. Be to, jie nebuvo prisirengę tokiam žygiui ir dar abejojo apie armijos ištikimumą. Todėl, rimtai apsvarstę, pasidavė rinkimų nuosprendžiui ir užleido valdžią liaudininkams ir socialdemokratams. O jie pasiliko uoliausiai drūtininti savo karingąsias spėkas nuvertimui koalicinės valdžios ir užgriebimui galios, smurto pagalba.

Lietuvos komunistai gegužės rinkimuose galėjo dalyvauti tik tada, gana mažoje skalėje. Kadangi Komunistų Partija nelegalė, tai negalėjo statyti kandidatų savo vardų. Įvairiose vietose statė kandidatus po „Darbininkų ir Kauno Biednuomenės“ vardu. Daugelyj vietų ir šie kandidatai buvo valdžios išbraukti iš oficialio kandidatų surašo. Be to komunistus terorizavo ne tik klerikalų valdžia, bet juos taip pat provokavo ir keikė liaudininkai, o ypač socialdemokratai. Nė vienas komunistų kandidatas nepraejo į seimą, nors ir gana daug balsų tapo paduota už „Darbininkų ir Kauno Biednuomenės“ surašą.

(Bus daugiau.)

Moterys ir vyrai!

L. D. A. D. P. A. 4-os kuop. Beri-soj, rengiamas vakaras jau artinasi.

Todel dideli ir m. ži, seni ir jauni, visi į vakarą. Nes mūsų visų užduotis atsilankyti ant 30 d. bal. būsiančio vakarėlio, pamatyti taji, nepaprastai puikų veikala „Į Rytų Salį“, kuris nupiešia gyvai, verta darbininkų šventę, pirną gegužio.

Apar-to juokinga komedija: „Uošvė į namus tylos nebebus,“ Ir dekleimavimas eilučių.

Kviečiame gerb. publiką skaitlingiausiai atsilankyti į vakarėlį, ir prasomė nesivėluoti, nes lošimas prasi-dės 8-30 m. vakare. O pavėlavę priimkite ant savęs kaltę.

Valdyba.

Visuomenės žiniai

Pajininkų susirinkime įvykusia-me 24 balandžio š. m. nutarė d. L. Bernotą suspenduoti, už netinkamą B-vės išdininio ėjimą pereigų, iki pirmam pajininkų suvažiavimui.

Todel pranešame, kad dabar visi pinigai turi būti siunčiami Rytos-jaus administratoriaus vardu, šiuo antrašu: Kazys Undraitis.

Calle Belgrano 2512, Sarandi, F. C. S.

GERBIAMI SKAITYTOJAI

Daugelis suprantame svarbą skaityti ir platinti Rytų. Bet daugelis sako: negaliu prisinumeruoti neturėdamas pastovio darbo nei antrašo. Ne, gerbiameji, laikraštis bus jums siunčiamas visuomet nurodytu antrašu, tik reikia visados prisijusti antrašą teisinga, neprisilaikant šios taisyklės laikraštis grįžta atgal, su parašu: kad „ta ypata tenai negyvena“ Jei antrašą mainote tai visuomet praneškite administracijai ir laikraštis vėl bus siuntinėjamas. Jei kokį numerį negausite tai pat praneškite, bus prisijusta.

Administratorius K. Undraitis

ŠOKIŲ MYLĖTOJŲ RATELIS
7 gegužio š. m. 8 v. p. p. salion „Liberi Italia“ Avellaneda, Calle O. Gorman 108, rengia linksmą šokių vakarą. Pelnas skiriamas RYTOJAUS naudai. Įžanga vyrams \$1,00; moterims \$0,50.

Rengimo Komisija.

Apsivedimai.

Paiškau apsivedimui merginos arba našlės, kad ir su vienu, vaiku nuo 25 m. iki 40 m. amžiaus, myliu ramu šeimynišką gyvenimą, dirbu miesto valdyboj. Su pirmu laišku atsiųškite fotografiją, pareikalaujant grąžinti.

Mano vardas, pavardė ir antrašas: Klemencas Andreaitis.

Calle Pena 2257. B. Aires

Lietuvis siuvėjas

Siuvu augštos rūšies vyriškus drabužius pagal naujausias mados. Turiu didelį pasiūkimą visokių audinių; taipgi taisau ir prosinu. Darbą atlieku pigiai ir gerai.

J. Kaikaris

CALLE PATAGONES 925 B-AIRES
Priimu užsakymus kiekvieną dieną nuo 12 val. 30 min. iki 2 v. ir nuo 7 val. 30 min. iki 10 v. p. — šventadieniais nuo 8 val. iki 12 val. ryto.

JEI NORITE PASIŪSTI PINIGUS Į LIETUVĄ UŽ PIGIĄ KAINĄ DOLERIAIS, KREIPKITĖS Į

INTERNATIONALE

Victoria 1173

Buenos Aires

korespondentas

PRAMONĖS IR PREKYBOS BANKOS PRAGOJ

Siunčian e Dolerius į Lietuvą ir kitus kraštus už daug pigesnę kainą negu kitos įstaigos.

Priimame pinigus apsaugon, mokame 4% metams, pinigus gražiname ant kiekvieno parikalavimo kliento be jokių užtrūkdyimų.

Parduodame laivakortes į Lietuvą arba iš Lietuvos numazintomis kainomis ant patogiančių ir greičiausių laivų.

Laiškus iš Lietuvos galima adresuoti ant mūsų antrašo kuriuos priduosime veltui į gyvenamąją vietą greitu laiku.

Internationale

Victoria 1173

Buenos Aires

VYRIŠKŲ RŪBŲ SIUVĖJAS.

J. NENISKIS

Calle Peru 1162 B-Aires.

Rūbai puošia miestų frantus ir aprengia elegantus
Geras jei pasiūsi siuvėjas —
Džiaugsiesi kur tik neejes —
Rūbą gražų girs visi...
Jei dabitas tu esi,
Ir siuvėjo reikalingas, —
Būk taupus ekonomingas!
Drąsiai ženki pas NENISKĮ,
Negaišnodamas nė biškio,
Savo norą pasakyk
Ir drabužį užsakyk, —
Džiaugsies jojo darbu grynų,
Ir ne vienas — su kaimynu!
Sveika bus plonai kišenei...

Darbas atliekamas Paryžiaus ir Berlyno mados, taipgi greit ir sažiningai. Kainos prieinamos. Turiu didelį pasirinkimą visokių medžiagų.

REDAKCIJOS ATSAKYMAI.

Geriausiam Draugui: Žinutė „Kaip už kelis dešėtus pezu periojau geriausią Draugą“. Apie ką Draugas rašė, neįdomu. Rašinėkite iš vietos darbininkų gyverimo.

K. Petruiliui: Žinutė „Lietuviška Agencija“ netaipinsime. Abejotina, ar

likrai Draugas patikrinote faktus? Siunčiant žinutes reikaliuga nurodyti savo likrą antrašą.

B. Grigėnui: Žinutė „Pineyro-Muzikantai, gavome. Sunaudoti negalime, kadangi Draugas nenurodai savo antrašą.

A. Rutai-Vargui: Raštus gauname ačiui. Rašinėkite daugiau.